

MSSNDCLRCQ
Meessen De Clercq

BENOÎT MAIRE
Castling the Queen

MEESSEN DE CLERCQ
Rue de l'Abbaye 2a B 1000 Brussels
www.meessendeclercq.com

Voor zijn eerste solotentoonstelling in België neemt **Benoît MAIRE** (°1978) de nieuwe ruimte in, achteraan het gelijkvloers. Zijn tentoonstelling geeft meteen een classicistische indruk met hedendaagse reflectie. Dit door enerzijds de aan de wand opgehangen schilderijen en anderzijds enkele sculpturen op sokkels die de algemene opstelling van een tentoonstelling in vraag stellen. De schilderijen zijn wat ze zijn: schilderijen van wolken. De sculpturen roepen onmiddellijk de elementen op die in de praktijk van de kunstenaar reeds enige tijd aanwezig zijn: alledaagse objecten geïndexeerd door een woord (bijvoorbeeld een appel waarop men “or” leest) of een interpretatie van een portret uit de oudheid (cfr het vervormd portret van Socrates, gerealiseerd op basis van herinnering).

Door deductie kan de bezoeker begrijpen dat het werk van Benoît Maire doordrongen is door de notie van afval, verspreide of zelfs achtergelaten objecten. Hoe transformeert de status van een object naar de status van afval? Wat heeft afval nog als uitdrukingskracht? In de praktijk van Benoît Maire laat het indexerende toe afval te benoemen, te isoleren en er een statuut aan te verlenen. Door het benoemen doet men iets ontstaan. Daarnaast is er de aanwezigheid van een oprijzende wijsvinger uit een gefossiliseerde stam die alle menselijke kracht vevat in deze hand oproept. Deze naar boven wijzende vinger herinnert ons aan de door Leonardo Da Vinci geschilderde heilige Johannes de Doper, die het mysterie van de oorsprong in vraag lijkt te stellen, maar verwijst ook duidelijk naar de techniek en de machine die het gecreëerd heeft. Deze opgeheven vinger is ook een waarschuwingsgebaar, zelfs een beschuldigend gebaar. Is de mens slaaf van de techniek?

En hoe kan men de schilderijen benoemen? Is het gepast om hier van een picturale techniek te praten? Of van een onderwerp van deze werken in olieverf op doek? Het zijn zeker schilderijen van fragmenten, fracties, restanten, maar zijn het ook geen schilderijen van het *onnoembare*? Vrijwel ondefinieerbare schilderijen; landschappen van nevel en wolken, schilderijen in wording, verschijnend en verdwijnend in een continue beweging. Men zou hier parallellen kunnen ontdekken met de traditionele Chinese schilderkunst: *“si la peinture consiste en la figuration des formes, ce qui a forme, néanmoins, doit s’appuyer sur le sans-forme (...) Le sans-forme ne précède pas seulement ce qui a forme, comme son point de départ et origine, mais il en est le fondement opérant, générant, et celui-là en procède continûment”*. (F. Jullien)

Benoît Maire, geboren in 1978 te Pessac, leeft en woont in Parijs. Oudresident van het Palais de Tokyo en student aan de Villa Arson, studeerde Benoît Maire kunst en filosofie. Laureaat van de Prix Fondation d’entreprise Ricard in 2010 ex-aequo avec Isabelle Cornaro. Maire had recent solotentoonstellingen in onder meer de David Roberts Foundation (Londen, 2013), Fondazione Giuliani (Rome, 2013), la Verrière – Fondation Hermès (Brussel, 2014). Zijn films werden onder meer getoond in het Centre Pompidou (Parijs, 2014), in de Cinematheek van Vancouver (2013) en in het Tate Modern (Londen, 2010).